

โดยที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นองค์กร
ที่กฎหมายกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมตรวจสอบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง
ภาครัฐ กรณีเกิดการกระทำที่เรียกว่า “ทุจริตหรือประพฤติมิชอบ” ไม่ว่าในรูปแบบ วิธีการ
หรือขั้นตอนใด ๆ ของการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ ตั้งแต่ขั้นตอนอนุมัติโครงการ ไปจนถึง
การเบิก-จ่ายเงิน อันเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ-
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติว่าด้วย-
ความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 นับแต่กฎหมาย ทั้ง
2 ฉบับ มีผลใช้บังคับ เป็นเวลา 7 ปีเศษ พบว่า ยังไม่เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล
เท่าที่ควร ทั้ง ๆ ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีอำนาจ
หน้าที่ด้านการป้องกันและปราบปรามอย่างกว้างขวาง

จากการศึกษาพบว่า การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในการตรวจสอบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐยังเกิด
ปัญหาในทางปฏิบัติและทางกฎหมาย กล่าวคือ

1) ปัญหาการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขาดความมุ่งมั่นในการกำหนดตำแหน่งยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อตรวจสอบการรั่วไหลผิดปกติ อันนำไปสู่การยึดทรัพย์สินให้ตกเป็นของแผ่นดิน หรือการลงโทษทางอาญาหรือทางวินัย หรือการต้องห้ามดำรงตำแหน่งเป็นเวลา 5 ปี รวมทั้งมาตรการกำหนดตำแหน่งต้องห้ามมิให้ดำเนินกิจการอันเป็นขัดกับประโยชน์ส่วนรวม เพื่ออุดช่องว่างหรือเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบทางอาญา ที่มีกฎหมายหลักฐานยาก และถึงแม้จะมีพยานหลักฐานก็ไม่แจ้งชัดพอที่จะพิสูจน์ให้ปราศจากความสงสัยว่าเป็นผู้กระทำผิด

2) ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในการตรวจสอบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ ยังเกิดช่องว่างในการเอาผิดกับบุคคลบางตำแหน่งซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาแต่ได้รับแต่งตั้งตามระเบียบให้ใช้อำนาจหรือได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครอง กระทำการทุจริตเรียก รับเงิน โดยอาศัยโอกาสจากใช้อำนาจหรือได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจ เนื่องจากไม่มีฐานะเป็น “เจ้าพนักงาน” หรือไม่มีบทบัญญัติความผิดให้ครอบคลุมลักษณะการกระทำบางอย่าง เช่น การเสนอราคาสูงกว่าปกติ รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายขาดความเชื่อมโยงกันทั้งภายในองค์กรและองค์กรอื่น ๆ เช่น ระหว่างคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินกับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในเรื่องผลของการตรวจสอบของแต่ละองค์กรขาดความเชื่อมโยงกันในทางกฎหมาย ในการนำผลไปบังคับใช้ตามกฎหมายให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3) ปัญหาการออกแบบโครงสร้างองค์กรยังไม่เหมาะสมกับรูปแบบและลักษณะการกระทำผิดที่เกี่ยวกับการทุจริตจัดซื้อจัดจ้างบางประเภท เช่น การตกลง สมยอมกันในการเสนอราคา หรือการสมคบกันกระทำผิดในลักษณะเป็นผู้มีอิทธิพล หรือกรณีการทำความผิดที่มีบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องหลายฝ่ายทั้งที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ประกอบการนิติบุคคล และบุคคลทั่วไป ในลักษณะกระทำความผิดกฎหมายหลายบท

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในการตรวจสอบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด จึงเสนอแนะให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มุ่งเน้นกำหนดตำแหน่งหรือสั่งให้ผู้ดำรงตำแหน่งบางตำแหน่งยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด และหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุของรัฐทุกภาคส่วน เพื่ออุดช่องว่างหรือเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการตรวจสอบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ และควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ให้มีบทลงโทษบุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีฐานะเป็น “เจ้าพนักงาน” ซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองกระทำการทุจริตเรียก รับเงิน โดยอาศัยโอกาสจากใช้อำนาจหรือได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจ รวมทั้ง ควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 กำหนดให้ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และมีอำนาจดำเนินคดีที่มีลักษณะกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบทซึ่งบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติด้วย เป็นต้น

The National Counter-Corruption Commission is charged with the legal authority to investigate corruption in the area of public procurement. Its authority is applicable to all cases falling under the rubric of “corruption or mala fides.” Its writ pertains to any form, method, or process in the public procurement area from approval of a project to withdrawal from a project and payment for executing the project.

Actions on the part of the National Counter-Corruption Commission are legally validated by the provisions of the Organic Act on Counter-Corruption B.E. 2542 (C. E. 1999) and the Act on Offences Relating to Bidding of the Government Agency B.E. 2542 (C.E. 1999). Even though both acts have now been on the books for more than seven years, it is still the case that they have

been insufficiently and ineffectively enforced in spite of the fact that the National Counter-Corruption Commission has been awarded extensive authority and duties to prevent and suppress corruption.

Findings have shown that the operations of the National Counter-Corruption Commission in investigating corruption in the public procurement area have engendered certain problems that are both operational and legal in nature.

1. In regard to operational problems, it was found that there is a failure to stress the legal requirement of submitting accounts which clearly specify assets and liabilities as an essential element in investigating extraordinary wealth. In case of violations, the guilty party or parties can have their assets confiscated and vested in the state. Other possible punishments of violations involve imprisonment or other disciplinary punishment in addition to being prohibited from holding public office for five years. Such measures are designed to emphasize the repugnancy of committing actions inimical to the public interest. Such explicit measures are earmarked to close legal loopholes and to enhance the efficiency with which investigations are conducted which may lead to convictions for having committed offenses carrying penal sanctions, especially since investigators often find it difficult in such case to produce evidence sufficient for conviction. Although at times there is some evidence of defendants having committed such crimes, the evidence is often insufficient to establish full proof of guilt.

2. In regard to problems of the enforcement of the law concerning investigation of corruption in the area of public procurement, it was found that

there is a loophole in sentencing provisions in the case of defendants who are not public officials, but who are appointees having the authority to exercise administrative jurisdiction. Such people commit offences in soliciting bribes on the basis of the authority they exercise by virtue of holding the positions they hold. Defendants such as these are not "officials" in the strict sense.

Moreover, there are no provisions for offences incurred in such cases as accepting extraordinarily high bidding. Furthermore, the enforcement of the law is rendered difficult by virtue of the fact that there is an absence of linkage both internally and externally in regard to organizations vitally involved in such cases, including the Office of the Auditor General of Thailand and the Office of the National Counter-Corruption Commission. In investigations, the absence of such linkage brings in its wake inefficient and ineffective enforcement of the law.

3. In regard to problems of organizational structure, it was found that it was inappropriate in the face of certain types of corruption. Such types include bid rigging in the procurement process in addition to illegal collusion by influential parties with public officials, holders of political office, entrepreneurs acting as juristic persons, and other members of the general public in taking actions which may actually violate a number of laws.

Therefore, in order to make the operations and investigations of the National Counter-Corruption Commission in such case more efficient and effective, the National Counter-Corruption Commission itself should insist that all stipulated measures regarding public procurement be strictly enforced.

In addition, the Organic Act on Counter-Corruption B.E. 2542 (A.D. 1999)

should be amended to include provisions punishing those who are appointees allowed to exercise administrative authority. Moreover, the Organic Act on Counter-Corruption B.E. 2542 (A.D. 1999) should be amended such that the members of the National Counter-Corruption Commission are administrators or high-ranking police officers who have the authority to file cases at one fell swoop pertaining to the violation of any laws which may fall under the jurisdiction of the National Counter-Corruption Commission.